

भागक

VOLUME 13

ECONOMY

ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี ◀
แนวโน้มเศรษฐกิจและการส่งออกของไทยในปี 2553

ภาษีป้าย สร้างรายได้พัฒนา กทม. ◀
รอบรู้เรื่องหนี้สาธารณะ และโครงการสินเชื่อ
เพื่อปลดหนี้ของรัฐบาล

ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ◀
เส้นเลือดใหญ่เศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร

จุดบริการด่วนมหานคร ◀
ความสะดวกเพื่อชีวิตคนกรุง

สวัสดีค่ะ คุณผู้อ่านทุกท่าน

กลับมาพบกันอีกครั้งกับ

วารสาร บางกอก Economy Volume

13 ซึ่งถือเป็นฉบับต้อนรับปี 2553

ปีที่หลายคนให้ฉายาว่าเป็นปีเลิ่ด

เพราะทั้งสภาพสังคมที่ยังคงไม่สงบเรียบร้อยนัก รวมถึงสภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงชะลอตัวต่อเนื่อง แม้จะมีสัญญาณการฟื้นตัวที่ดีขึ้นในช่วงปลายปีที่ผ่านมา จนมีการคาดการณ์ตัวเลขจีดีพีที่เป็นบวก แต่ก็ยังมีปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ยังคอยเป็นตัวจุดรั้งเศรษฐกิจอยู่บ้าง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาการก่อการร้ายและปัญหาโรคระบาด เหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเตรียมรับมืออย่างมีสติ ซึ่งจะทำให้เราผ่านพ้นปัญหาต่างๆ ไปได้ด้วยดี

สำหรับ บางกอก Economy ฉบับนี้ ก็ยังคงมีเรื่องราวดีๆ มาฝากทุกท่านเช่นเคย ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จจากการประชุมเครือข่ายเมืองใหญ่แห่งเอเชีย 21 ครั้งที่ 8 ซึ่งกรุงเทพมหานครรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพ เรื่องของการแก้ปัญหาหนี้สาธารณะของรัฐบาลหรือคอลัมน์บางกอกสัมภาษณ์ที่น่าสนใจไม่แพ้กัน เมื่อทางทีมงานได้พูดคุยกับ ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี ประธานกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยในประเด็นเกี่ยวกับสถานการณ์และแนวโน้มของการส่งออกและนำเข้าในปีนี้นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวที่เป็นสาระความรู้ด้านเศรษฐกิจ ทั้งวิธีการลงทุนให้เงินออกเอยสำหรับผู้เริ่มต้นลงทุน และธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง รวมทั้งสาระความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งทางทีมงานเชื่อว่าสาระในบางกอก Economy ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านทุกท่าน

(นางสาวอัครฉรีย์ เมณะคงคา)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร

บรรณาธิการ

บางกอก

VOLUME 13

ECONOMY

สารบัญ

VOLUME 13

📁 รอบรู้บางกอก	3-5
📁 บางกอกสัมภาษณ์	6-9
📁 คลังบางกอก	10-12
📁 บางกอกทันการณ	13-14
📁 เล่าขานบางกอก	15-17
📁 เศรษฐกิจบางกอก	18-20
📁 บางกอกบอกให้รู้	21-22
📁 การกิจบางกอก	23

ความสำเร็จจาก การประชุมเครือข่ายเมืองใหญ่ แห่งเอเชีย 21 ครั้งที่ 8 ณ กรุงเทพมหานคร

ผ่านพ้นไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สำหรับการรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเครือข่ายเมืองใหญ่แห่งเอเชีย 21 (The Asian Network of Major Cities 21 หรือ ANMC 21) ครั้งที่ 8 ของกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 1-4 พฤศจิกายน 2552 เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ กระชับความสัมพันธ์ และยกระดับความร่วมมือระหว่างเมืองที่เป็นสมาชิก ซึ่งถือได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างงดงาม

รอบรู้ Bangkok ฉบับนี้จึงประมวลภาพและผลสำเร็จจากการประชุมครั้งนี้ มาฝากผู้อ่านทุกท่าน

การประชุมเครือข่ายเมืองใหญ่แห่งเอเชีย 21 ครั้งนี้มีคณะผู้บริหารระดับผู้ว่าราชการเมือง นายกเทศมนตรี และรองนายกเทศมนตรี 8 เมือง จาก 11 เมืองสมาชิกเข้าร่วมประชุม ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จาการ์ตา กรุงมะนิลา กรุงโซล กรุงโตเกียว ไทเป สิงคโปร์ และกรุงเทพมหานคร (ยกเว้นเมืองอย่างกัวงเจี๋ย และกรุงกัวลาลัมเปอร์) นอกจากนี้ ยังมีผู้ร่วมสังเกตการณ์จากกรุงเวียงจันทน์ด้วย

โดยวาระการประชุมที่สำคัญเริ่มจากการรายงานความคืบหน้าการดำเนินงาน และความสำเร็จของโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก จำนวน 7 โครงการ จากทั้งหมด 14 โครงการ ได้แก่

1. โครงการสนับสนุนเครื่องบินโดยสารขนาดเล็ก
2. โครงการยินดีต้อนรับสู่เอเชีย
3. การริเริ่มระบบเชื่อมโยงทางข้อมูลข่าวสาร หรือ ไอซีทีเพื่อการพัฒนาชุมชนเมือง
4. เครือข่ายเพื่อการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติ
5. มาตรการป้องกันและต่อสู้กับโรคระบาดร้ายแรงในเอเชีย
6. กีฬายูวชน
7. ปัญหาสิ่งแวดล้อมและชุมชนเมืองและในระดับโลก

นอกจากนี้ ยังมีวาระการประชุมในระดับนโยบายที่สำคัญคือการแลกเปลี่ยนในประเด็นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการแสวงหาความร่วมมือด้านการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009

โดยการหารือด้านการท่องเที่ยว ภายใต้หัวข้อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : ทิศนคติเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสมาชิกเครือข่ายแห่งเมืองใหญ่ 21 กรุงเทพมหานครได้เสนอแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อม ยกกระดับคุณภาพของเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว การแบ่งปันทางวัฒนธรรมและมรดกสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละเมืองให้ยั่งยืน ตลอดจนมีการนำเสนอความร่วมมือในการโปรโมตสถานที่ท่องเที่ยวในลักษณะ ASIA PACKAGE ที่สมาชิก ANMC 21 สามารถร่วมมือกันเพื่อให้สมาชิกลดค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของแต่ละเมือง

ทั้งด้านการตลาด การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การเดินทาง หรือ การจัดกิจกรรมร่วมกัน ถือเป็นการสร้างความแข็งแกร่งด้านการท่องเที่ยวร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน อันจะเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศสมาชิกและช่วยสร้างความแข็งแกร่งด้านเศรษฐกิจของแต่ละประเทศอีกด้วย

ส่วนประเด็นการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ที่มีการหารือกันภายใต้หัวข้อ **“เมืองใหญ่แห่งเอเชียตระหนักถึงภัยร้ายที่กำลังคุกคามมวลมนุษย์”** นำมาซึ่งการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของแต่ละเมืองสมาชิก ANMC 21 ที่ต่างก็มีมาตรการการปกป้อง ยับยั้งและชะลอการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ทั้งนี้ ถือเป็นหน้าที่ของเมืองใหญ่ที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยต้องมุ่งเน้นให้มีความร่วมมือกันในการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ การวิจัยและพัฒนา ตลอดจนวิธีการดำเนินงาน เพื่อหาแนวทางป้องกันร่วมกันระหว่างบุคลากรและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ทันสมัยด้วยมาตรการการควบคุมระดับสากล เพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามา อีกทั้งยังเป็นแนวทางป้องกันการแพร่ระบาดโรคติดต่ออื่นๆ ที่อาจกลับมาระบาดในอนาคต เช่น โรคไข้หวัดนก โรคไข้เลือดออก เป็นต้น

ทั้งนี้ นอกเหนือจากการจัดการประชุมแล้ว ยังมีการจัดนิทรรศการสนับสนุนการท่องเที่ยวพร้อมด้วยการแสดงทางวัฒนธรรมจากเมืองสมาชิก ANMC 21 ขึ้นในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 รวมทั้งการจัดนิทรรศการและการแสดงทางวัฒนธรรมคู่ขนานไปด้วยที่หอศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม ถึงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552

สำหรับบทสรุปจากการประชุมในครั้งนี้ ได้มีการสรุปข้อคิดเห็นทั้งหมด และการร่างเป็นปฏิญญากรุงเทพมหานครอันมีใจความโดยย่อ ดังนี้

“เมืองสมาชิกได้เห็นพ้องต้องกันในการอุทิศตนและให้ความสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ในการเชิดชูความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความร่วมมือในหมู่เครือข่ายเมืองใหญ่แห่งเอเชีย ผ่านทางโครงการความร่วมมือ ทั้งนี้ เครือข่ายเมืองใหญ่แห่งเอเชีย 21 ยังจะเสริมสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของเอเชียผ่านทางการท่องเที่ยวนานาชาติ

ได้มีการเห็นพ้องต้องกันที่จะแบ่งปันข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ (A-H1N1) เพื่อเสริมสร้างมาตรการป้องกันและเตรียมพร้อมสำหรับมหันตภัยอันร้ายแรงนี้ เมืองสมาชิกแต่ละเมืองจะแบ่งปันความตระหนักถึงภาวะวิกฤติที่เกี่ยวข้องกับภาวะแวดล้อมของโลกและจะพยายามอย่างเต็มที่ในการให้การสนับสนุนมาตรการระดับโลกและกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อมต่างๆ”

ความสำเร็จจากการประชุม นอกจากจะเป็นการต่อยอดความร่วมมือระหว่างเมืองสมาชิกแล้ว ยังเป็นการสร้างความร่วมมือใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น ทั้งด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และแสวงหาความร่วมมือด้านการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ซึ่งถือเป็นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่สำคัญในอันที่จะหยุดยั้งการแพร่ระบาดของโรค รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละเมืองสมาชิกให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

สำหรับการประชุมแบบเต็มคณะของเครือข่ายเมืองใหญ่แห่งเอเชียครั้งที่ 9 จะมีการจัดขึ้นที่กรุงโตเกียวในปี 2553

ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี แนวโน้มเศรษฐกิจและการส่งออก ของไทยในปี 2553

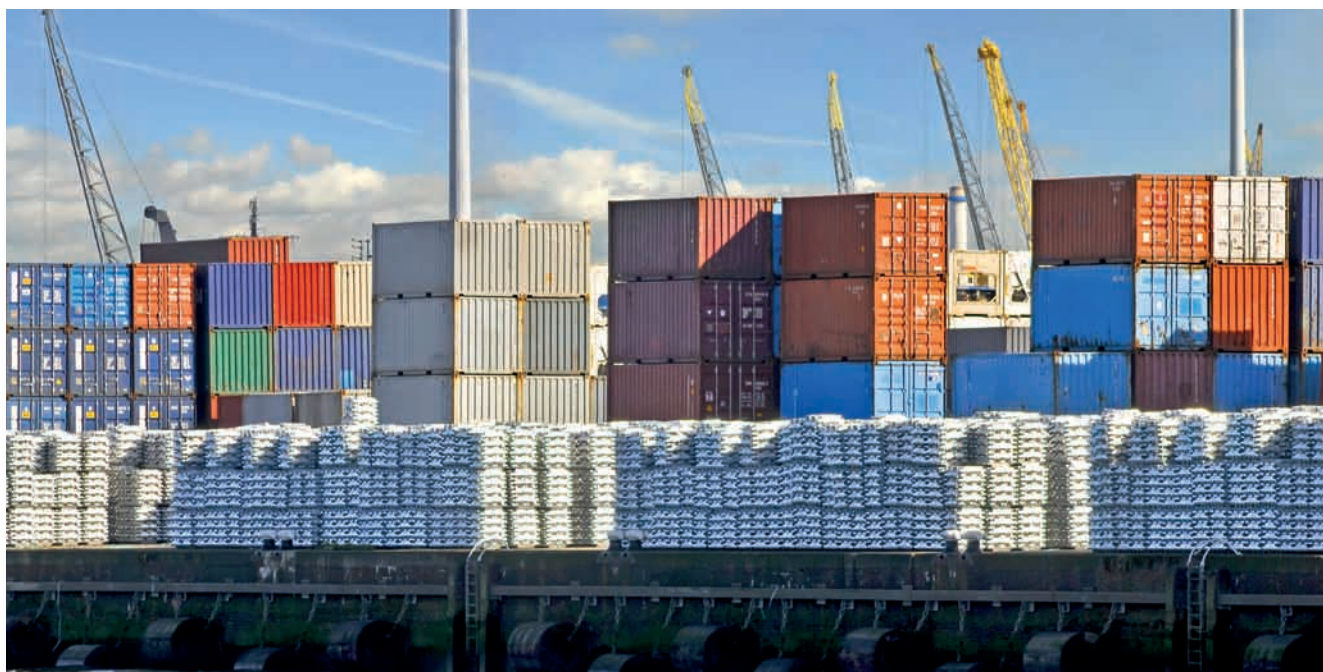

บางกอกสัมพันธ์ฉบับนี้ ได้รับเกียรติจาก ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี ประธานคณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย หรือ EXIM BANK มาร่วมพูดคุย ให้ความรู้และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของภาพรวมของการนำเข้า ส่งออก และสภาวะเศรษฐกิจโดยรวม ทั้งในรอบปีที่ผ่านมาและแนวโน้มของปี 2553 นี้ รวมถึงการให้แนวคิดสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของกรุงเทพมหานครในฐานะเมืองหลวงและศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศไทยว่าควรเดินไปทิศทางใด

ภาพรวมการส่งออก นำเข้าในรอบปีที่ผ่านมา ของประเทศไทยกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

สถานการณ์การส่งออกในรอบปี 2552 ที่ผ่านมา ก็ไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิด การส่งออกก็ลดลงบ้าง ไม่ใช่ 20-25% อย่างที่คาดการณ์กัน ลดลงไปประมาณ 15% เมื่อขยายการขนส่งซึ่งผมมองเป็น 2 ส่วนว่า สิ่งสำคัญที่สุดคือธุรกิจส่งออกของประเทศไทย ทั้งผู้ส่งออก บริษัทที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกเองและสถาบันการเงินอยู่ในฐานะที่ดี เมื่อมีวิกฤติเศรษฐกิจโลก ก็ช่วยตัวเองได้ ในประการแรก คือ ถ้าเกิดว่าผู้ประกอบการมีสายป่านสั้น ขณะที่สถาบันการเงินเองก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือ ผ่อนปรนก็แน่นอน แต่ว่าของเราเมื่อปีที่แล้ว สถานะทางการเงินของธุรกิจค่อนข้างดี ดังนั้น ถึงแม้ว่าเศรษฐกิจโลกจะไม่ดี ตลาดอเมริกา ญี่ปุ่น ยุโรปตกอย่างมาก แน่หนอนว่าเรามีผลกระทบแน่นอน เพราะธุรกิจทั้งโลกมันเชื่อมกันหมด แต่ช่วยอดส่งออกของเราก็ยังพอไปได้ คือ ถ้าเราแข็งแรงเราก็ช่วยตัวเองได้ ส่วนมาตรการช่วยเหลือของรัฐก็มีส่วนช่วยบ้างนิดหน่อย

ประการที่สองคือ เรามีตลาดเอเชียมาเสริมเยอะ เพราะว่าประเทศในเอเชียส่วนใหญ่อยู่ในฐานะที่ดี มีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับอดีต ประเทศในเอเชียอย่างจีน อินเดีย คือก่อนหน้านี้ เป็นการซื้อไปทำแล้วขายต่อ ส่งไปจีน เวียดนาม หรือมาเลเซีย มีการทำแล้วผลิตแล้วขายต่อ แบบนี้ ก็ยังทำกันอยู่ แต่ว่าที่ส่งไปทำแล้วใช้ที่นั่นมากขึ้นกว่าเดิม เพราะประเทศเหล่านั้นมีเงินมากขึ้น จึงทำให้ผลกระทบของเศรษฐกิจโลกที่มีต่อเอเซียน้อยกว่าที่คาดการณ์

EXIM BANK มีบทบาทในการช่วยเหลือภาคการส่งออกของประเทศไทยมากน้อยเพียงใด

บทบาทของ EXIM BANK เราก็พยายามให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ธุรกิจสำหรับผู้ที่จะได้รับการช่วยเหลือ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อย ตามภารกิจของเรา ซึ่งหมายถึงอำนวยความสะดวกให้กับธุรกิจตามอำนาจหน้าที่ที่เรามี เพราะปริมาณการส่งออกของไทยมีเยอะมาก ธุรกิจส่งออกทั่วไปก็มีธนาคารพาณิชย์มาดูแล ส่วนธนาคารของรัฐที่เป็นธนาคารเฉพาะกิจก็ช่วยเหลือตามภารกิจของรัฐที่เป็นหน้าที่ อำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพให้บริการ แต่ว่าผู้ประกอบการรายย่อยเหล่านี้ เมื่อคิดเป็นสัดส่วนของการส่งออกแล้วถือว่าน้อยมาก เพราะปริมาณการส่งออกทั้งประเทศที่เราพูดถึงกัน อย่างเช่น ลูกค้าของ EXIM BANK ที่เราช่วยในภาวะทั่วไปก็ประมาณ 4,000 ล้านเหรียญสหรัฐ ขณะที่มูลค่าการส่งออกรวมคือ 150,000 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งถือว่าเยอะกว่ามาก

ประเทศไทยได้รับผลดีผลเสียอย่างไรบ้างกับนโยบายการเปิดการค้าเสรี อย่างการเปิดการค้าเสรีอาฟต้าที่จะมีผลสมบูรณ์ในปีนี้ หรือการเปิดการค้าเสรีกับประเทศจีน

คือเขตการค้าเสรีอาฟต้ามันค่อยๆ มีผลมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 เปิดเสรีมากขึ้น 17 ปีแล้ว ข้อตกลงต่างๆ ก็มีผลบังคับใช้มาตลอดจนกระทั่ง 1 ม.ค. ปีนี้ ที่ภาษีเป็น 0 แล้วก็จะเกี่ยวข้องกับการนำเข้าส่งออกที่เป็นการกีดกันก็ลดลงมาก ถ้าถามถึงผลกระทบที่เพิ่มขึ้น ก็เกือบไม่มี เพราะมันกระทบมาตลอด แล้วส่วนใหญ่การใช้ประโยชน์จากอาฟต้าก็เป็นบริษัทใหญ่ที่มีเครือข่ายในหลายประเทศ เช่น เนสท์เล่ พรอคเตอร์แอนด์แกมเบล BMW เป็นต้น แต่สำหรับบริษัทไทยแท้ๆ ไม่มีเครือข่ายก็ได้ใช้ประโยชน์น้อย ส่วนที่มองว่าจะมีผลกระทบ คือสินค้าการเกษตร ที่มีการชะลอข้อตกลงต่างๆ เอาไว้นาน ก็อาจมีผลกระทบบ้างในสินค้าการเกษตรบางรายการที่เราไม่ค่อยเก่งในอาเซียน อย่างเช่น ปาล์มน้ำมัน เราสู้เรื่องต้นทุนกับมาเลเซีย อินโดนีเซียไม่ได้ หรือมะพร้าว ที่เราสู้มาเลเซียไม่ได้ รวมถึงกาแฟที่เราสู้ลาว เวียดนาม ในด้านต้นทุนไม่ได้

สำหรับการเปิดการค้าเสรีด้านผักผลไม้กับจีน ซึ่งเราเปิดเสรีมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 เริ่มปี ค.ศ. 2002 ซึ่งถ้าเราเินภาพออกนะ ตอนนั้นของขวัญปีใหม่จะเป็นแอปเปิ้ลกับแพร์จีนเยอะมาก เราเปิดจนเราชินแล้ว ในแง่ผลกระทบจึงแทบไม่มีเลยทุกวันนี้

แนวโน้มของภาพรวมของเศรษฐกิจ ในปีนี้เป็นอย่างไรบ้าง

มุมมองของธุรกิจทั่วโลก สำหรับปี 2553 นี้ดีกว่าปี 2552 แน่นนอน อย่างน้อยตลาดเงินก็นิ่งแล้ว ปีที่แล้วกว่าตลาดเงินจะนิ่งก็กลางปี ตอนนี้อย่างสภาพคล่องของโลกก็ดีขึ้น จะมากไปด้วยซ้ำสำหรับเอเชีย สำหรับตลาดการค้าก็ถือว่าผ่านจุดที่ต่ำสุดมาแล้ว อย่างอเมริกาเขาก็ถือว่านิ่งแล้ว การผลิต การใช้จ่ายก็เดินได้ แต่ก็ในระดับที่ต่ำกว่าเดิม ก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา เพราะอเมริกาใช้เงินล่วงหน้าไปหลายปี รวมทั้งการใช้จ่ายทำสงคราม สร้างหนี้กู้ยืมเงินมาทำสงคราม ตอนนี้ก็ต้องใช้หนี้ไป

เศรษฐกิจของเรามันก็อยู่ที่สิ่งแวดล้อม มีสิ่งแวดล้อมภายนอกกับภายใน สำหรับสิ่งแวดล้อมภายนอก ดีกว่าปีที่แล้วแน่นอน ส่วนสิ่งแวดล้อมภายใน การที่เราอยู่รอดมาถึงปีนี้ มันก็โอเค ปัญหาการเมืองมันก็แยเหมือนเดิม แต่ว่าสุขภาพเราค่อนข้างดี ปัญหาการเมืองก็เหมือนไวรัสชนิดหนึ่ง ธุรกิจมันก็เดินของมัน แต่ว่ามีไวรัสมาเป็นตัวก่อวน มันก็ยังเป็นอยู่ แต่เราก็เริ่มมีภูมิคุ้มกัน เริ่มชินกับมันแล้ว ส่วนผู้ประกอบการรายย่อยที่สามารถอยู่รอดและปรับตัวประกอบมาได้ ส่วนหนึ่งเพราะว่าดอกเบี้ยต่ำ แล้วอีกส่วนหนึ่งก็ได้รับความช่วยเหลือจากสถาบันการเงินรายย่อย ก็อยู่รอดมาถึงทุกวันนี้ ก็ถือว่าเก่งมาก ซึ่งผมมองว่าโดยภาพรวมของปีนี้ คิดว่าในแง่ของภาคธุรกิจก็อยู่ได้ดีขึ้นกว่าปีที่แล้ว

ในมุมมอง EXIM BANK คิดว่ากรุงเทพมหานคร ควรมีบทบาทที่สำคัญอย่างไรในการส่งเสริม เศรษฐกิจและภาคการส่งออก นำเข้า

กรุงเทพมหานครเป็นหัวใจสำคัญ ประการแรกเพราะประเทศไทยเป็นประเทศค้าขายตามภูมิศาสตร์ เพราะว่าขนานด้วยประเทศใหญ่และเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ แล้วกรุงเทพฯ อยู่ตรงกลางของประเทศไทย เศรษฐกิจกรุงเทพฯ เป็นเศรษฐกิจที่ใหญ่มาก หน้าทีบทบาทของกรุงเทพฯ คือทำให้ธุรกิจเขาอยู่ได้ ยิ่งทำให้เขาอยู่ได้ดีเท่าไร ก็ยิ่งดีเท่านั้น ในทางเศรษฐศาสตร์ แนวคิดเริ่มมาทางสาย Urban Economics คือพัฒนาเมืองใหญ่ เหตุผลเพราะว่าโลกจะแข่งขันกันได้ก็คือต้นทุนต่ำ แล้วต้นทุนจะต่ำได้ก็คือมีที่ทำงานได้สะดวก เพราะฉะนั้นต้องอาศัยศูนย์กลางอย่างเมืองใหญ่เป็นที่ยังงานได้โดยสะดวก พร้อมให้สำหรับทำธุรกิจ ต้นทุนโลจิสติกส์จะได้ต่ำ อีกทั้งคนส่วนใหญ่ไม่อยากจะอยู่นอกเมืองใหญ่ ยิ่งคนรุ่นใหม่ถ้าไม่อยู่ในเมือง ก็อยู่รอบๆ เมืองใหญ่ เพราะฉะนั้น บทบาทของกรุงเทพฯ มีมหาศาล ผมจึงเชื่อว่าในอนาคต ถ้าเราจะแข่งขันกับใครได้ ต้องมุ่งประเด็นที่ทำให้กรุงเทพฯ สะดวกในการทำธุรกิจมากยิ่งขึ้น ซึ่งหมายความว่า การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคมนาคมเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดอันดับหนึ่ง

ประการที่สองคือ การจัดพื้นที่ให้คนประกอบอาชีพ สำหรับทำธุรกิจขนาดย่อม เป็นหน้าที่ของเมืองที่ต้องจัดสรร อย่างเช่น สวนจตุจักร ซึ่งจัดเป็นพื้นที่ค้าขายซึ่งดีมาก แต่ควร สร้างพื้นที่อื่นๆ เพิ่มขึ้น เช่น มีชุมชนอาร์ตซีเอ สำหรับด้านดนตรี ชุมชนทาวนิชทาวน์ด้านเอนิเมชั่น มีชุมชนเสื้อผ้าที่ลำเพ็ง หรือ ชุมชนอัญมณีเครื่องประดับที่สุรวงศ์ พวกชุมชนธุรกิจขนาดย่อม ทั้งหลายอยู่ในเมืองทั้งนั้น จัดให้สะดวกแล้วเราจะสามารถแข่ง กับใครก็ได้ ยกตัวอย่างอาร์ตซีเอ เป็นบริการด้านดนตรี เอกชน ทำเองอยู่แล้ว ถ้าทางกรุงเทพฯ ทำให้สะดวกขึ้น เช่น สร้างฮอลล์ ทำห้องสตูดิโอให้เป็นส่วนกลาง หรืออย่างสุรวงศ์ทำเกี่ยวกับอัญมณี กรุงเทพฯ ก็สร้างศูนย์กลางสำหรับทอดสอบขึ้นมาอันหนึ่ง ให้บริการ สำหรับภาคธุรกิจ หรืออย่างโรงงานยาสูบ มีที่โกดังร้างอยู่หลายที่ อาจจะแปลงเป็นสตูดิโอแสดงผลงานด้านศิลปะ ซื้อมาแลกเปลี่ยน เป็นต้น เพราะทุกวันนี้ คนในเมืองเยอะมาก ทุกคนต้องเข้ามา ค้าขาย เป็นหน้าที่ของกรุงเทพฯ ที่ต้องจัดพื้นที่ให้ประกอบอาชีพ ต่อ ยอดทำธุรกิจต่างๆ ได้

ฝากถึงผู้อ่าน Bangkok Economy

ผมมองว่าสังคมไทยเป็นสังคมธุรกิจที่พยายามดูแลตัวเอง ฟังตัวเอง ซึ่งผมก็เห็นพฤติกรรมนี้มาโดยตลอด ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมาก ก็อยากส่งเสริมให้คิดแนวนี้อต่อไป คือพยายามช่วยตัวเอง ช่วย ธุรกิจของตัวเอง แล้วสถานการณ์เศรษฐกิจปีนี้ก็คิดว่าธุรกิจก็พอ จะช่วยตัวเองได้ โดยไม่จำเป็นต้องไปเรียกร้องให้รัฐมาช่วยอะไร ไม่ต้องผิตหวัง รวมทั้งหน่วยงานราชการด้วย ซึ่งก็มีเงินงบประมาณ มีภารกิจ พันธกิจต่างๆ ซึ่งเราก็ต้องทำตามหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด

ประวัติ ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี

อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และสมาชิกวุฒิสภา

ตำแหน่งปัจจุบัน

- ประธานกรรมการ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย
- บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็ม เอฟ ซี จำกัด (มหาชน)
- ภาครัฐบาล : ประธานหรือกรรมการ ในหน่วยงาน/องค์กร
 - สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
 - สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สปร.)
 - มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
 - สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
 - สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
 - สภาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (ภาคพื้น) แปซิฟิก
 - สมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย
 - ที่ปรึกษาคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 - ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจของนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
- ภาคเอกชน
 - ประธานกรรมการและกรรมการอิสระ บริษัท บิวตี้เคอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
 - รองประธานคณะกรรมการบริษัท ไทย-เยอรมันโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
 - ประธานกรรมการกลุ่มบริษัทเสรีนิ ซึ่งเป็นธุรกิจครบวงจร

โดย เอกชัย อเนกวิวัฒน์
กองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นเมืองหลวงของประเทศและเป็นศูนย์กลางความเจริญในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีประชาชนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งในส่วนที่เข้ามาอาศัยอยู่ประจำและประชาชนในต่างจังหวัดที่เข้ามาอยู่อาศัยและใช้บริการในเมืองใหญ่แห่งนี้ เมื่อมีจำนวนประชากรเป็นจำนวนมาก จึงทำให้กรุงเทพมหานครต้องรับภาระที่หนักอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา งานในด้านต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน เช่น งานด้านการจราจร เศรษฐกิจ การศึกษา การรักษาความปลอดภัย และงานด้านสิ่งแวดล้อม

ภาษีป้าย...สร้างรายได้พัฒนากรุงเทพมหานคร

เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทางกรุงเทพมหานครจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดหางบประมาณให้เพียงพอต่อการกระทำในด้านต่างๆ ซึ่งปัจจุบันก็ได้ดำเนินการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมประเภทต่างๆ อย่างเป็นธรรมและครบถ้วน เพื่อนำเงินรายได้นั้นๆ มาใช้เป็นงบประมาณในการพัฒนากรุงเทพมหานครในทุกๆ ด้าน สำหรับ

ภาษีที่กรุงเทพมหานครดำเนินการจัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ภาษีป้ายนับว่าเป็นรายได้หลักและสำคัญประเภทหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันกรุงเทพมหานครสามารถจัดเก็บภาษีป้ายได้ประมาณปีละ 600 ล้านบาท โดยจัดเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 โดยนำกฎหมายมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดและจริงจัง เพื่อจัดการปราบปรามป้ายเถื่อนและเร่งรัดจัดเก็บภาษีป้ายของกรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ป้ายที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่น ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษรภาพหรือเครื่องหมายที่เขียนแกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่นก็ตาม

ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี กฎหมายได้ยกเว้นให้เจ้าของป้ายสำหรับป้ายบางประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีป้าย เช่น ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้นๆ เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือสิ่งของที่หุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ใคร...มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย

- ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้าย สำหรับป้ายใดๆ ก็ตาม เมื่อเจ้าหน้าที่ไม่สามารถหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี
- หากยังไม่สามารถหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว

ระยะเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี

เจ้าของป้ายที่มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ต้องไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ณ ปลายรายได้ สำนักงานเขตที่ซึ่งป้ายนั้นติดตั้งอยู่ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี สำหรับป้ายที่ติดตั้งใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงหลังจากเดือนมีนาคม ให้ยื่นแบบภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขป้าย ซึ่งแล้วแต่กรณี สำหรับการเสียภาษีให้เจ้าของป้ายเสียภาษีเป็นรายปี ยกเว้นกรณีป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงป้ายจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละ 3 เดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี

การติดตั้งหรือแสดงป้ายในกรณีอื่นๆ

- 1) กรณีที่เจ้าของป้ายติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคมให้เสียภาษีเป็นรายงวด

2) กรณีที่เจ้าของป้ายติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม และมีพื้นที่ ข้อความภาพและเครื่องหมายเดียวกับป้ายเดิมที่ได้ทำการเสียภาษีป้ายแล้ว จะได้รับการยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้ง

3) ในกรณีที่เจ้าของป้ายติดตั้งหรือแสดงป้าย ได้ทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพหรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่ม จะต้องกระทำดังนี้

- ให้เสียภาษีตามประเภทป้ายเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
- สำหรับป้ายที่ลดขนาดไม่ต้องคืนเงินภาษีในส่วนที่ลด
- และหากเป็นกรณีป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดจะต้องเสียภาษีใหม่ทั้งหมด

ให้เจ้าของป้าย ทั้ง 3 กรณีดังกล่าวข้างต้น ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายหรือนับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความภาพหรือเครื่องหมายป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

กรณีที่เจ้าของป้ายไม่สามารถยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย

- เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศ ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทน หากเจ้าของป้ายตาย/ไม่อยู่/เป็นคนสาบสูญหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการแทนเจ้าของป้าย

การชำระภาษี

เมื่อผู้รับประเมินได้รับหนังสือแจ้งการประเมินภาษีป้าย ให้ทำการชำระเงินภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

การผ่อนชำระ

ในกรณีภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายสามารถขอผ่อนชำระเป็น 3 งวด งวดละเท่าๆ กันได้ โดยแจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีและให้ชำระตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- 1) งวดที่ 1 ชำระก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษี
- 2) งวดที่ 2 ชำระภายใน 1 เดือนนับตั้งแต่วันที่สุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่ 1
- 3) งวดที่ 3 ชำระภายใน 1 เดือนนับตั้งแต่วันที่สุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่ 2

อัตราภาษีป้ายแต่ละประเภท

ประเภทป้าย	อัตรา บาท/500 ตารางเซนติเมตร
1. อักษรไทยล้วน	3
2. อักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ/ภาพ/เครื่องหมายอื่น	20
3. ป้ายดังต่อไปนี้ - ไม่มีอักษรไทย - อักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ	40
4. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมาย บางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้าย เพิ่มขึ้นให้คิดอัตราตาม ข้อ 1, 2, 3 แล้วแต่กรณี และให้เสียภาษี เฉพาะเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น	
5. ป้ายใดเมื่อคำนวณแล้วจำนวนเงินต่ำกว่า 200 บาท ให้เสีย 200 บาท	

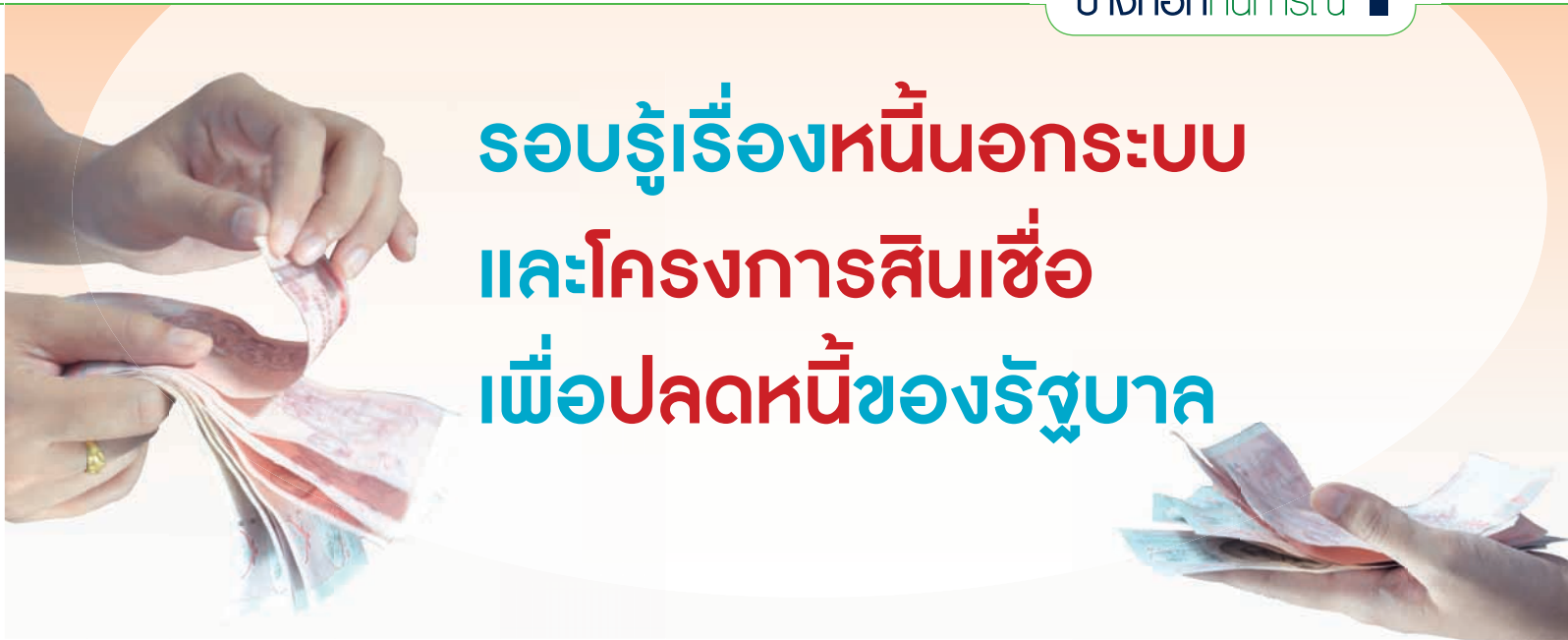
ในการคำนวณพื้นที่เป็นตารางเซนติเมตร เศษของ 50 ตารางเซนติเมตร ถ้าเกินครึ่งให้นับเป็น 50 ตารางเซนติเมตร ถ้าต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง

สำหรับเรื่องการเสียภาษีป้ายนั้น ยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ ที่เจ้าของป้ายต้องศึกษารายละเอียดสำหรับการยื่นแบบแสดงภาษีและอัตราภาษีที่ต้องเสียให้กับรัฐอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการเสียภาษีได้อย่างถูกต้อง

และในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครยังได้ดำเนินการตรวจสอบป้ายที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งป้ายขนาดใหญ่ที่ติดตั้งไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งอาจก่อความเสียหายให้กับประชาชน หากตรวจสอบพบป้ายที่ติดตั้งไม่ได้มาตรฐานหรือติดตั้งโดยผิดกฎหมาย กรุงเทพมหานครจะดำเนินการแจ้งให้เจ้าของป้ายทราบเพื่อดำเนินการรื้อถอนออก เพื่อความปลอดภัยต่อทรัพย์สินและชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ท้ายที่สุด หากสามารถดำเนินการมาตรการจัดระเบียบป้ายอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ให้ความเข้มงวดและเอาใจจริงเอาใจในการบังคับใช้กฎหมายอย่างตรงไปตรงมาก่อปรกับประชาชนทั่วไป หรือภาคเอกชนเองก็ตระหนักในหน้าที่ในการต้องเสียภาษีให้กับรัฐ จะทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มจากการจัดระเบียบและจัดเก็บภาษีป้ายได้อีกปีละหลายสิบล้านบาท ซึ่งเงินรายได้เหล่านี้จะถูกนำไปใช้เพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานครให้ดีขึ้นต่อไปในอนาคต

รอบรู้เรื่องหนี้ในระบบ และโครงการสินเชื่อ เพื่อปลดหนี้ของรัฐบาล

เรื่องของหนี้ในระบบเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากสังคมอยู่เป็นระยะ จากข่าวคราวของลูกหนี้จำนวนมากที่ถูกทวงหนี้โหดจากเจ้าหนี้ ทั้งการขู่เชิญและด่าทอ หรือถึงขั้นทำร้ายร่างกาย กลายเป็นปัญหาสังคมที่ปรากฏเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยครั้ง เหล่านี้ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของหนี้ในระบบที่เกิดขึ้นในวงกว้าง ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้น ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2552 ที่ผ่านมา รัฐบาลจึงได้ออกมาตรการแก้ปัญหาหนี้ในระบบหรือโครงการสินเชื่อเพื่อปลดหนี้ของรัฐบาล โดยคาดหวังว่าผู้ที่เป็หนี้ในระบบจะสามารถมีอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีหนี้สินคันพันตัวและช่วยเหลือตัวเองได้ในอนาคต

เราลองมาทำความรู้จักกันว่า หนี้ในระบบคืออะไร แล้วผู้คนจำนวนไม่น้อยตกอยู่ในวังวนของหนี้ในระบบได้อย่างไร รวมทั้งมาตรการแก้ปัญหาของรัฐบาลว่าจะมีส่วนช่วยเหลือผู้ที่เป็นหนี้ในระบบได้มากน้อยเพียงใด

หนี้ระบบคืออะไร

หนี้ในระบบ หมายถึง การกู้ยืมเงินที่ไม่อยู่ในระบบสถาบันการเงิน เช่น การกู้ยืมกันระหว่างเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้อง ซึ่งการกู้ยืมเงินดังกล่าวจะไม่มีการติดการมาขายที่เป็นมาตรฐาน เช่น การทำสัญญากู้ยืมเงินอาจจะใช้กระดาษเปล่าเขียนข้อความการกู้ยืมเงิน โดยใช้ลายมือของลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เป็นผู้เขียน ซึ่งบางครั้งก็ไม่มีพยานรับรู้ หรือบางครั้งก็มีการขูดลบขีดฆ่าเป็นต้น ซึ่งคนที่เป็หนี้ในระบบนี้ส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อยหรือไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่จะไปกู้เงินกับสถาบันการเงิน จึงต้องกู้เงินจากเจ้าหนี้ที่อยู่ในระบบในลักษณะที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยเงินของเจ้าหนี้โดยไม่มีการหักดอกเบี้ย โดยมีแหล่งเงินกู้ในระบบที่สำคัญเช่น นายทุน คนรู้จัก ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน และเพื่อน เป็นต้น

คนเราเป็นหนี้เพราะอะไร

จากผลสำรวจของสวนดุสิตโพลล์ พบว่าประชาชนเป็นหนี้ในระบบเพราะเศรษฐกิจไม่ดีมากที่สุด คิดเป็น 44.97% รองลงมาคือปัญหาเงินขาดมือไม่พอใช้จ่าย 15.89% รายได้ไม่พอใช้เนื่องจากมีการรับผิดชอบมาก 15.31% ไม่มีเครดิตพอที่จะกู้กับธนาคารเพื่อนำเงินไปลงทุนได้ 13.03% และหยิบยืมได้สะดวกไม่ต้องมีขั้นตอนยุ่งยาก 10.80%

ขณะที่ ผลสำรวจความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่าสาเหตุของการเป็นหนี้ทั้งนี้ในระบบและนอกระบบ คือ 30% ก่อหนี้เพื่อซื้อทรัพย์สิน 18.3% ก่อหนี้เพื่อลงทุน และ 7.9% ซื้อบ้าน อีก 1.1% ก่อหนี้ด้วยเหตุผลอื่น

จากข้อมูลของผลการสำรวจสามารถจัดกลุ่มเหตุของการเป็นหนี้ได้ ดังนี้

ความยากจนเนื่องจากไม่เงินเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตหรือยากจนเพราะการล้มละลายของการลงทุนทำมาหากิน เช่น เกษตรกรในชนบทที่หันไปทำการเกษตรแบบใหม่ ที่ต้องลงทุนสูง ทั้งต้นทุนเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง หรือบางรายที่โชคร้ายประสบกับภัยธรรมชาติ ทำนาแล้วน้ำท่วม ปลุกข้าวโพดแล้วแมลงกิน ผลผลิตตกต่ำ ผลตอบแทนไม่คุ้มกับการลงทุน

การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เนื่องจากกระแสบริโภคนิยมทำให้ใช้จ่ายเกินตัว หายรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย บริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยและต้องการวัตถุมากเกินไป เช่น ซื้อรถซื้อบ้านราคาแพง กินอยู่หรูหราเกินฐานะ

พฤติกรรม “หมุนหนี้” คือการที่ลูกหนี้บางส่วนมักกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้หนึ่งไปใช้คืนแหล่งกู้ยืมอีกแห่งหนึ่งที่เร่งรัดมากกว่า กลายเป็นหนี้สินที่พอกพูนไม่รู้จบ

มาตรการแก้ไขหนี้สินนอกระบบของรัฐบาล

นโยบายแก้ปัญหาหนี้สินนอกระบบ หรือโครงการสินเชื่อเพื่อปลดหนี้สินนอกระบบของรัฐบาล เป็นการโอนหนี้สินนอกระบบเข้าสู่ในระบบโดยผ่านธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ให้สามารถทำการแปลงหนี้สินนอกระบบเป็นหนี้ในระบบ ตามคุณสมบัติส่วนบุคคลของลูกหนี้แต่ละรายภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดตามที่รัฐบาลประกาศ โดยเปิดให้ประชาชนลงทะเบียนได้ในช่วงวันที่ 1-30 ธันวาคม 2552 กำหนดให้กู้ยืมละไม่เกิน 200,000 บาท อัตราดอกเบี้ยไม่เกิน 12% ต่อปี ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ 8 ปี โดยต้องเป็นหนี้สินนอกระบบก่อนวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552 โดยใช้

บุคคลค้ำประกันในการขอกู้ อาทิเช่น หากกู้ไม่เกิน 100,000 บาท ใช้บุคคลค้ำประกัน 1 ราย และตั้งแต่ 100,000-200,000 บาท ใช้บุคคลค้ำประกัน 2 ราย ทั้งนี้ รัฐบาลคาดว่าจะมีผู้ลงทะเบียนประมาณ 1 ล้านราย โดยจะเจรจาให้ลูกหนี้เข้าสู่ระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐให้มากที่สุด

จากมาตรการที่ออกมา แม้วัตถุประสงค์หลักคือ ต้องการช่วยเหลือผู้เป็นหนี้สินนอกระบบโดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินกู้ในระบบสถาบันการเงิน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้นอกระบบ และได้มีเงินสำหรับใช้จ่ายที่จำเป็น แต่มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ สุดท้ายแล้วผู้เป็นหนี้สินนอกระบบก็หนีไม่พ้นจากวังวนแห่งหนี้อยู่ดี แต่อย่างไรก็ตาม มาตรการนี้ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเบื้องต้นของประชาชนที่มีหนี้สินและต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

และที่สุดแล้ว ไม่ว่ามาตรการใดของรัฐบาลจะออกมาช่วยเหลือเพียงใด ก็คงไม่สามารถแก้ปัญหาได้หมด ตราบเท่าที่ผู้เป็นหนี้สินนอกระบบเองไม่หันกลับมาทบทวนวิถีการดำรงชีวิตของตนเอง ว่าเข้าไปตกอยู่ในวังวนของหนี้สินล้นพ้นตัวได้อย่างไร ความยากจนตั้งแต่ดั้งเดิมของตนเอง หรือยากจนจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อให้สามารถยกระดับชีวิตให้ดีขึ้นได้ นั่นอาจเป็นเหตุหนึ่ง แต่หากทุกคนที่เป็นหนี้สินนอกระบบโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยอยู่แล้ว เรียนรู้จะปรับวิถีชีวิตของตนเองให้เดินทางสายกลาง มีการวางแผนการออม การชำระหนี้ ลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่สร้างหนี้สินที่ไม่จำเป็น กินอยู่และดำรงชีวิตอย่างพอเพียงเหล่านี้อาจจะช่วยให้ออกจากรังหลุมพรางจากปัญหาหนี้สินเรื้อรัง และใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

เมื่อวาน...วันนี้... ที่สถานีรถไฟหัวลำโพง

นับตั้งแต่ที่มีการเปิดให้รถไฟขบวนแรกเข้าสู่สถานี เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2459 จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลากว่า 92 ปีแล้วที่สถานีรถไฟหัวลำโพงอยู่คู่กับเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร เป็นเสมือนหนึ่งในเส้นเลือดใหญ่ของการคมนาคมขนส่งที่สำคัญ ที่ผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต่างๆ มากมายตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ประวัติสถานีรถไฟหัวลำโพง

“สถานีรถไฟกรุงเทพ” หรือเรียกกันทั่วไปว่า “**สถานีรถไฟหัวลำโพง**” เริ่มก่อสร้างในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 คือในปี 2453 การก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการ โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จทรงกระทำพิธีดบุมัญฉานุไฟฟ้า ให้รถไฟขบวนแรกเดินเข้าสู่สถานีกรุงเทพ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2459

ที่ตั้ง

“สถานีรถไฟกรุงเทพ” สร้างอยู่ในพื้นที่ 120 ไร่เศษ อยู่ห่างจากสถานีเดิมไปทางทิศใต้ประมาณ 500 เมตร ตั้งอยู่ในท้องที่แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ มีอาณาเขตทิศใต้จดถนนพระราม 4 ทิศเหนือจดคลองมหานาค ทิศตะวันออกจดถนนรองเมือง และทิศใต้จดคลองผดุงกรุงเกษม สำหรับที่ตั้งของสถานีกรุงเทพเดิมซึ่งอยู่บริเวณที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกอบพระราชพิธีเริ่มการก่อสร้างและเปิดเดินรถไฟหลวงนั้น หลังจากได้ก่อสร้างสถานีกรุงเทพหลังปัจจุบันแล้วเสร็จจึงรื้อถอนออกไป ต่อมาผู้ปฏิบัติงานรถไฟได้ร่วมกันสละทรัพย์สร้างเป็นอนุสรณ์ปฐมฤกษ์รถไฟหลวงขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2533 เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นอนุสรณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์แก่อนุชนรุ่นหลังสืบต่อไป

สถาปัตยกรรม

มีแบบก่อสร้างเป็นรูปโดมสไตลิตาเลียนผสมผสานกับศิลปะยุคเรอเนซองส์มีลักษณะคล้ายกับสถานีรถไฟเมืองแฟรงค์เฟิร์ตในประเทศเยอรมนี อีกทั้งวัสดุในการก่อสร้างก็เป็นวัสดุสำเร็จรูปจากเยอรมนีเช่นกัน ประดับด้วยหินอ่อนและเพดานมีการสลักลายปูนต่างๆ จุดเด่นของสถานีกรุงเทพอีกอย่างหนึ่งคือ กระงะซี่ที่ช่องระบายอากาศ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่งติดตั้งไว้อย่างผสมผสานกลมกลืนกับตัวอาคารเช่นเดียวกับนาฬิกาบอกเวลาขนาดใหญ่เส้นผ่าศูนย์กลาง 160 เซนติเมตร ที่มีอายุเก่าแก่เท่ากับตัวอาคารสถานี โดยติดตั้งไว้ที่กึ่งกลางยอดโดมสถานี

การเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

การเกิดกิจการรถไฟหลวงขึ้นในประเทศไทย นำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อวิถีชีวิตของคนไทยในยุคนั้น รถไฟกลายเป็นพาหนะที่มีบทบาทสูงสุดในการประกอบธุรกิจการค้าและการเดินทางไปมาหาสู่กันทั่วประเทศ

ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน “สถานีรถไฟหัวลำโพง” จึงถือเป็นศูนย์กลางการขนส่งผู้โดยสารทางรถไฟที่อยู่คู่บ้านคูเมืองมาตลอด ผ่านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง โดยในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 กิจการรถไฟประสบภัยสงครามอย่างหนัก ทหารญี่ปุ่นทั้งทางอากาศ รถจักร และล้อเลื่อนได้รับความเสียหายมาก จำต้องเร่งบูรณะฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว ถ้าจะอาศัยเงินลงทุนจากงบประมาณของรัฐแหล่งเดียวจะไม่ทันการณ์ รัฐบาลจึงต้องขอกู้เงินจากธนาคารโลกมาสมทบ ในระหว่างการเจรจาเงินนั้น ธนาคารโลกได้เสนอให้รัฐปรับปรุงองค์กรของกรมรถไฟหลวงให้มีอิสระกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารกิจการในเชิงธุรกิจ กรมรถไฟหลวง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลกิจการรถไฟในขณะนั้นจึงได้เปลี่ยนฐานะมาเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปการ ภายใต้ชื่อว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย จนถึงทุกวันนี้

สำหรับการปรับปรุงครั้งใหญ่ที่ถือเป็นการพลิกโฉมของสถานีครั้งล่าสุดแล้วเสร็จและจัดพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2541 โดยเป็นการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับการสภาพการโดยสาร เป็นต้นว่าการขยายความยาวของชานชาลา หรือก่อสร้างชานชาลาและหลังคาคลุมชานชาลาเพิ่มเติม ปรับปรุงห้องจำหน่ายตั๋ว จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารและผู้ที่มาใช้บริการ เช่น ร้านอาหาร ร้านค้าเบ็ดเตล็ด ร้านขายหนังสือพิมพ์ ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น ในปัจจุบัน สถานีรถไฟหัวลำโพง ยังมีทางเชื่อมต่อกับรถไฟฟ้ามหานคร หรือรถไฟฟ้าใต้ดินบริเวณถนนพระรามที่ 4 เพื่อเพิ่มความสะดวกรบายในการเดินทางมายังสถานีของผู้โดยสาร

เส้นทางให้บริการ

ในแต่ละวันมีขบวนรถเข้า-ออกกว่า 200 ขบวน มีเส้นทางเดินรถทั้งหมด 5 เส้นทาง รวมระยะทางที่เปิดการเดินทางแล้วทั้งสิ้นกว่า 4,346 กิโลเมตร ได้แก่ สายเหนือ สายตะวันออก สายใต้และสายแม่กลอง เปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง มีผู้โดยสารเดินทางเข้าและออกนับหมื่นคน โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์สำคัญ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ เข้าพรรษา หรือตรุษจีน จะมีผู้คนหลั่งไหลมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก

ซึ่งก็ถือได้ว่าการคมนาคมขนส่งทางรถไฟยังคงมีความสำคัญ และเป็นเส้นทางที่มีส่วนที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ภาพของรถไฟไทยโดยรวมได้ชื่อว่าเป็นรถไฟที่ด้อยที่สุดสายหนึ่งของเอเชียนอกอาณานิคมอินเดีย มีเกียรติประวัติและเรื่องราวเก่าแก่ยาวนาน มีบทบาทสำคัญในการรับ-ส่ง ผู้โดยสารผ่านโครงข่ายทั่วประเทศ เป็นกลไกสำคัญในการขนส่งสินค้าและเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งกับประเทศเพื่อนบ้านในแถบอินโดจีน วังได้ตรงเวลาและไม่มีอุบัติเหตุบ่อย จนได้รับความนิยมอย่างสูงจากประชาชน เพราะเชื่อว่าเป็นวิถีเดินทางที่ สะดวกสบายและปลอดภัยมากที่สุด

โดยล่าสุด ได้มีการเสนอแผนพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 3 ส่วนหลัก คือการปฏิรูประบบรถไฟเพื่อความปลอดภัย การเชื่อมโยงโครงข่ายระบบรางและการขนส่งกับประเทศเพื่อนบ้าน และการลงทุนโครงการรถไฟความเร็วสูง (ไฮสปีด เทรน) ภายใต้แผนงานใหม่ของการรถไฟ อาทิ การบูรณะเส้นทางเดิมและเพิ่มเติมหัวรถจักร การขยายโครงข่ายสายใหม่ การเพิ่มทางคู่เร่งด่วน 5 ปีแรก (2553-2557) 767 กิโลเมตร รวมถึงเร่งศึกษารถไฟความเร็วสูง เป็นต้น เหล่านี้ถือเป็นความตั้งใจและการเริ่มต้นที่ดีของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ต้องการพัฒนาปรับปรุงและยกระดับการบริการให้มีคุณภาพสำหรับประชาชน และรักษาสถานภาพการเป็นหนึ่งในหัวใจสำคัญของการคมนาคมขนส่งของประเทศเอาไว้ต่อไป

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย ชื่อ “หัวลำโพง”

ชื่อสถานีรถไฟกรุงเทพตามที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “หัวลำโพง” สันนิษฐานว่าเรียกตามชื่อคลองและถนนในบริเวณใกล้เคียง บางทีว่าคำว่า “หัวลำโพง” มาจากชื่อทุ่งกว้างบริเวณนั้น ซึ่งใช้เป็นที่เลี้ยงวัวของแขก ชาวบ้านเห็นฝูงวัววิ่งอย่างคึกคักอยู่กลางทุ่งจึงเรียก “ทุ่งวัวลำพอง” และคลาดเคลื่อนมาเป็น “หัวลำโพง” ในภายหลัง บ้างก็สันนิษฐานว่าเป็นชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่งชื่อ “ต้นลำโพง” ซึ่งเคยมีมากในบริเวณนี้

ที่มาของภาพ :

<http://www.railway.co.th>

http://www.elephantpark.com/images_gallery/

ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก เส้นเลือดใหญ่เศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร

ด้วยความเป็นมหานครที่เป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนผสมผสานกับศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่โดดเด่นในฐานะที่เป็นเมืองหลวงของประเทศ จึงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เฉลี่ยปีละกว่า 14 ล้านคน เดินทางเพื่อมาจับจ่ายใช้สอยในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกำลังแรงงาน ที่อพยพเคลื่อนย้ายเข้ามาทำนากอาศัยและทำงานในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากกว่า 3 ล้านคน ทำให้เกิดความต้องการอุปโภคและบริโภคสินค้าเป็นจำนวนมาก จึงเป็นแรงขับเคลื่อนทางด้านอุปสงค์ (Demand) ขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ รวมทั้งยังทำให้เกิดการกระจายเม็ดเงินเข้าสู่ภาคการผลิตในสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ภาคการค้าส่งและค้าปลีกของกรุงเทพมหานครมีนัยสำคัญที่น่าสนใจในเชิงบทบาทที่เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานครเป็นอย่างดี

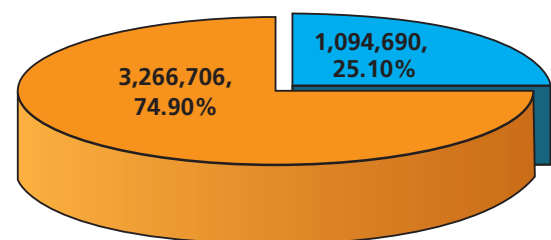

ความสำคัญของสาขาการค้าส่งและค้าปลีก ต่อระบบเศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดเดียวที่มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.10 เมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและหากพิจารณาองค์ประกอบของเศรษฐกิจในด้านอุปทานรวม (Supply Side) แล้วจะพบว่า โครงสร้างเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานครมีลักษณะที่แตกต่างจากโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศอยู่บ้างเล็กน้อย กล่าวคือ สาขาอุตสาหกรรม (Manufacturing) จะมีบทบาทนำในเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ รถยนต์ เม็ดพลาสติกและแผงวงจรไฟฟ้า (มีสัดส่วนรวมกันร้อยละ 33.4 ของมูลค่าส่งออกรวมทั้งหมดของประเทศ)¹ โดยในปี 2552 สาขาอุตสาหกรรมสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศจำนวน 3,083,176 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.08 เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวมทั้งประเทศ ในขณะที่สาขาการค้าส่งและค้าปลีกที่สำคัญ ได้แก่

สถานประกอบการค้าส่งและค้าปลีก ห้างสรรพสินค้า (Modern Trade) เพื่อจำหน่ายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นต้น กลับกลายมามีบทบาทนำในเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับกรุงเทพมหานครจำนวน 522,839 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.87 เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวมของกรุงเทพมหานคร

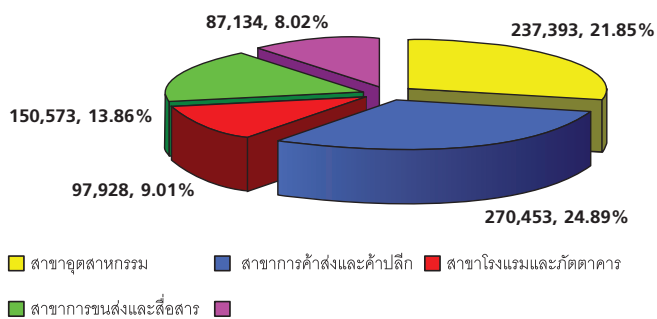
เปรียบเทียบสัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานครกับประเทศปี 2551

■ เศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร

■ เศรษฐกิจภูมิภาคอื่นๆ

¹ ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกกับบทบาทและการเปลี่ยนแปลง

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีจำนวนผู้พักอาศัยประมาณ 10 ล้านคน ซึ่งหากนับรวมกำลังแรงงานที่อพยพเคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานและพำนักอาศัย รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ทำให้กรุงเทพมหานครมีขนาดประชากรประมาณ 20 ล้านคน และด้วยขนาดของจำนวนประชากรที่ใหญ่ที่สุดของประเทศจึงทำให้เกิดการบริโภคและจับจ่ายใช้สอยอย่างมาก ส่งผลทำให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานครในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสาขาการค้าส่งและค้าปลีก ซึ่งเปรียบเสมือนกระแสเลือดใหญ่ที่กระจายเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกจึงมีความสำคัญและน่าสนใจในแง่มุมของการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งสามารถจำแนกธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกตามลักษณะสินค้าและการดำเนินงานได้ ดังนี้

1. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (Traditional Trade) เป็น

ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคที่ยังคงไว้ซึ่งลักษณะการจำหน่ายสินค้าและบริการรูปแบบเดิม การจัดวางสินค้าไม่ค่อยเป็นหมวดหมู่และไม่ทันสมัย จัดวางตามความสะดวก มีการบริหารจัดการโดยเจ้าของคนเดียวหรือร่วมกันตั้งเป็นห้างหุ้นส่วน ดำเนินธุรกิจแบบครอบครัว เงินลงทุนน้อย บริหารงานง่าย ไม่ซับซ้อน ไม่มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย ลูกค้านั่งรอคอยอยู่บริเวณใกล้เคียงร้านค้า สามารถแบ่งย่อยออกได้ดังนี้

- ตลาดสด/ตลาดนัด
- หาบเร่/แผงลอย
- โชว์ห่วย/ร้านขายของชำ
- ร้านขายสินค้าเฉพาะอย่าง เช่น เสื้อผ้า รองเท้า เป็นต้น

2. ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) ประกอบด้วย

ห้าง/ร้านขนาดกลาง-ใหญ่ มีการจัดวางสินค้าเป็นหมวดหมู่เป็นระเบียบ การให้บริการที่ทันสมัย มีการจัดการที่เป็นระบบและมีมาตรฐาน ลักษณะการดำเนินธุรกิจมีทั้งแบบครอบครัวและมีมืออาชีพ ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและลงทุนสูง

มีระบบบริหารที่ซับซ้อนมากขึ้น ธุรกิจที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่

- ห้างสรรพสินค้า (Department Store)
เช่น ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล เดอะมอลล์ ตั้งฮั่วเส็ง เป็นต้น
- ซูเปอร์เซ็นเตอร์ (Super Center)
เช่น บิ๊กซี เทสโก้ โลตัส คาร์ฟู เป็นต้น
- ซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket)
เช่น ท็อปส์ ซูเปอร์มาร์เก็ต ฟู้ดแลนด์ เป็นต้น
- ร้านค้าเงินสดและบริการตนเอง (Cash & Carry)
เช่น แม็คโคร เป็นต้น
- ร้านค้าเฉพาะอย่าง (Specialty Store)
เช่น บิวตี้ วัตสัน เป็นต้น
- ร้านค้าประชันชนิด (Category Killer)
ได้แก่ แม็คโครออฟฟิศ พาวเวอร์บาย ซูเปอร์สปอร์ต เป็นต้น
- ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store)
เช่น 7-eleven Family Mart เป็นต้น

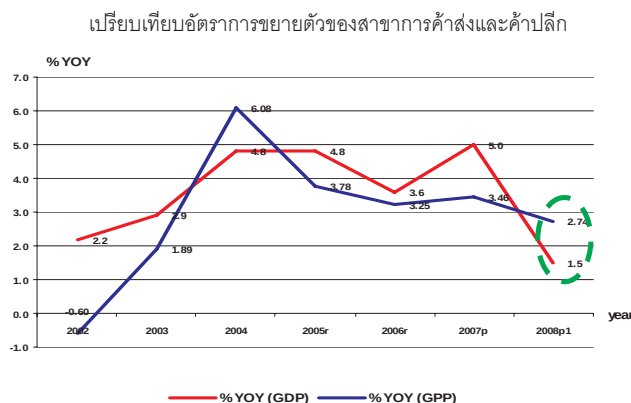
อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลจำนวนสาขาของธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกขนาดใหญ่ เช่น บิ๊กซี คาร์ฟูร์ เทสโก้ โลตัส แม็คโคร ฯลฯ มีจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยในปี 2551 มีจำนวนสาขาทั่วทั้งประเทศประมาณ 8,900 สาขา เพิ่มขึ้นเป็น 9,900 สาขา หรือคิดเป็นร้อยละ 11.24 ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของธุรกิจการค้าส่งและค้าปลีกที่เกิดขึ้นจากเดิมที่ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกขนาดเล็ก หรือแบบดั้งเดิม มีบทบาทต่อผู้บริโภคกลายมาสู่ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกขนาดใหญ่ ซึ่งปัจจุบันพบว่า สัดส่วนผู้ค้าส่งและค้าปลีกขนาดใหญ่มีมากกว่า 65 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ผู้ค้าส่งและค้าปลีกขนาดเล็กเหลือเพียง 35 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมได้ในอนาคต

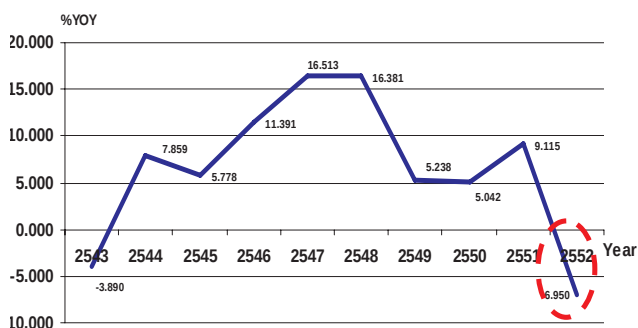

แนวโน้มภาพรวมของธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ของกรุงเทพมหานครในอนาคต

หากพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมของกรุงเทพมหานครในด้านอุปทานรวม (Supply Side) พบว่า ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา สาขาการค้าส่งและค้าปลีกของกรุงเทพมหานครมีอัตราการขยายตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการขยายตัวของสาขาการค้าส่งและค้าปลีกของประเทศที่มีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม การขยายตัวในสาขาการค้าส่งและค้าปลีกของกรุงเทพมหานครมีการหดตัวน้อยกว่าของประเทศ โดยในปี 2551 การขยายตัวของสาขาการค้าส่งและค้าปลีกของกรุงเทพมหานครขยายตัวร้อยละ 2.74 ต่อปี ในขณะที่การขยายตัวของสาขาการค้าส่งและค้าปลีกของประเทศขยายตัวเพียงร้อยละ 1.5 ต่อปี ซึ่งเป็นผลมาจากต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันดิบที่ปรับตัวสูงขึ้นถึง 140.8 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรลในช่วงกลางปี และอัตราการว่างงานที่ยังคงสูง ประกอบกับระดับราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำในช่วงปลายปี 2551 ทำให้ธุรกิจสาขาการค้าส่งและค้าปลีกของประเทศให้ตกต่ำกว่าของกรุงเทพมหานคร

อัตราการเปลี่ยนแปลงของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในเขตกรุงเทพมหานคร(%YOY)

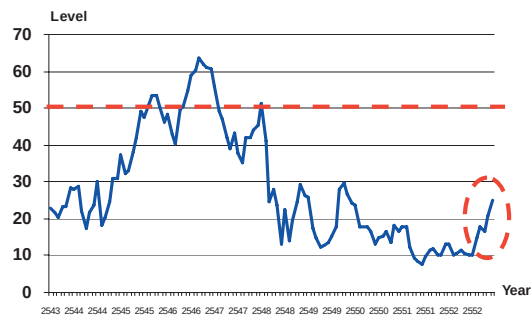

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

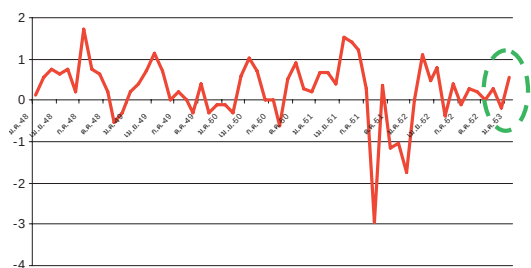
แม้ว่าสถานการณ์ของระดับราคาน้ำมันและอัตราการว่างงานจะเริ่มดีขึ้นในปัจจุบัน แต่จากการติดตามเครื่องชี้เศรษฐกิจในด้านการบริโภคของกรุงเทพมหานครพบว่า มีการส่งสัญญาณในเชิงลบต่อธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกของกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจ

มีสาเหตุอันเนื่องมาจากการผันผวนทางการเมืองที่เกิดความไม่สงบในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครชะลอตัวลง และการปรับลดกำลังแรงงานในภาคการผลิตอุตสาหกรรม เนื่องจากปริมาณความต้องการสินค้าลดลงอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำในปี 2550 ผู้บริโภคจึงลดปริมาณการบริโภคสินค้าซึ่งพิจารณาได้จากมูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ปรับลดลงเช่นเดียวกัน

ค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร (CCI)

อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของกรุงเทพมหานคร

ที่มา : สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

นอกจากนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยในเดือนมกราคม 2553 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาอันเนื่องมาจากระดับราคาน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจึงทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งดัชนีหมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 8.0 (รายการค่ายานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 22.7) ดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 2.3 และดัชนีราคาหมวดอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 4.3 โดยกลุ่มอาหารสดและพลังงานเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 14.7 รวมทั้งเครื่องชี้เศรษฐกิจในสาขาการค้าส่งและค้าปลีกอื่นๆ ได้แก่ ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร (CCI) โดยรวมยังมีความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจที่ต่ำ จึงคาดการณ์แนวโน้มธุรกิจการค้าส่งและค้าปลีกของกรุงเทพมหานครในปี 2553 ยังคงอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ทางการเมืองที่ยังคงร้อนแรงจนทำให้เกิดความไม่สงบในพื้นที่กรุงเทพมหานครอยู่บ่อยครั้งและแรงกดดันจากระดับราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ลงทุนอย่างไร

ให้เงินงอกเงย

3 ข้อควรรู้สำหรับผู้เริ่มต้นลงทุน

ผู้ที่เพียรเก็บออมเงินไว้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือการจัดการกับเงินออมนั้นอย่างเหมาะสมเพื่อให้เงินออมงอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปแบบของการฝากธนาคารเป็นส่วนใหญ่ แต่ในโลกการเงินยังมีวิธีการลงทุนทางการเงินมากมาย เช่น การลงทุนในตลาดหุ้น การซื้อพันธบัตรรัฐบาล กองทุนรวมประเภทต่างๆ ตราสารหนี้ ประกันชีวิต อสังหาริมทรัพย์ หรือแม้กระทั่งเพชรพลอย และทอง เป็นต้น

คอลัมน์บางกอกบอกให้รู้ฉบับนี้ มีคำแนะนำดีๆ สำหรับผู้ที่คิดเริ่มต้นลงทุนมาให้ศึกษากันก่อน

1. รู้จักทางเลือกการลงทุน

การลงทุนในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้นทั้งการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน การลงทุนในสินทรัพย์จริง และการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำ

- ลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบตัวเงิน เช่น การฝากเงิน ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นกู้ต่างประเทศ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ ใบสำคัญแสดงสิทธิ กองทุนรวม ตราสารอนุพันธ์ เป็นต้น

- ลงทุนในสินทรัพย์จริง หรือสินทรัพย์ที่จับต้องได้ เช่น ที่ดิน อาคาร ทองคำ อัญมณี เครื่องประดับต่างๆ เป็นต้น

- ลงทุนในสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำ จัดว่าเป็นงานอดิเรกมากกว่าการลงทุน เช่น วัตถุโบราณ ภาพเขียน เหรียญสะสม เป็นต้น

สินทรัพย์แต่ละประเภทให้ผลตอบแทนและความเสี่ยงแตกต่างกันไป การศึกษาข้อมูลและมีความรู้ความเข้าใจในสินทรัพย์ที่จะลงทุนมีความสำคัญมาก ผู้ที่ลงทุนโดยไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องความเสี่ยงและทางเลือกในการลงทุนอย่างเพียงพอ ถือเป็นผู้ลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงสุด

2. รับผิดชอบต่อความเสี่ยง

เมื่อเป็นผู้ที่เริ่มต้นลงทุนให้คำนึงว่าฐานะทางการเงินและความสนใจของตนเองเหมาะกับการลงทุนในสินทรัพย์อะไร ให้พิจารณาจากสิ่งนั้นก่อน ยกตัวอย่างเช่น ชอบทองคำเป็นชีวิตจิตใจก็อาจจะเลือกซื้อทองคำ ขณะที่บางคนเติบโตมาในครอบครัวที่ทำธุรกิจสังหาริมทรัพย์มาตลอดหรือบางคนสนใจหาความรู้ในเรื่องหุ้นจนเข้าใจอย่างถ่องแท้ก็อาจลองลงทุนในตลาดหุ้น เป็นต้น ซึ่งแน่นอนว่านอกจากความชอบความสนใจของตนเองแล้ว สิ่งที่น่าลงทุนต้องคำนึงถึงก่อนตัดสินใจการลงทุนไม่ได้มีเฉพาะผลตอบแทนที่ต้องการเท่านั้น ยังต้องพิจารณาความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนที่อาจทำให้ไม่ได้ผลตอบแทนตามที่คาดหวังหรือเงินต้นที่ลงทุนไปจะลดลง ซึ่งผู้ลงทุนเองพึงระลึกอยู่เสมอว่ายิ่งผลตอบแทนสูง ความเสี่ยงก็สูงตามไปด้วย หากผู้ลงทุนเป็นคนที่ยึดความเสี่ยงมากและอยากได้ผลตอบแทนสูงก็ต้องมาคิดว่าอะไรที่ตรงกับความต้องการของตัวเอง เช่น ลงทุนในหุ้นหรือกองทุนหุ้น เป็นต้น ถ้าไม่ชอบอะไรที่มีความเสี่ยงก็เลือกการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น พันธบัตร หรือตราสารหนี้ เป็นต้น

3. จำนวนเงินลงทุนและเป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้ลงทุนควรกำหนดเป้าหมายการลงทุนให้ชัดเจน เช่น มีเป้าหมายการลงทุนเพื่อเป็นทุนการศึกษาของลูกจำนวน 5,000,000 บาทในอีก 10 ปีข้างหน้า และลงทุนเพื่อใช้จ่ายหลังการเกษียณจำนวน 1,000,000 บาทในอีก 20 ปี เป็นต้น เมื่อมีเป้าหมายแล้ว ก็ต้องมาคิดว่าจะเดินไปถึงเป้าหมายนั้นอย่างไร จุดเริ่มต้นแรกคือ การกำหนดจำนวนเงินลงทุนเบื้องต้นให้เหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับนักลงทุน เพราะการนำเงินออมหรือเงินสำหรับการใช้จ่ายมาลงทุนมากเกินไป อาจทำให้ประสบปัญหาการขาดสภาพคล่อง ขณะเดียวกัน การนำเงินมาลงทุนที่น้อยเกินไปอาจทำให้เสียโอกาสในการสร้างผลตอบแทนตามที่ควรจะได้รับ

ดังนั้น ข้อควรคำนึงในการจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน คือ ควรมีเงินออมและเงินสำรองเผื่อฉุกเฉินในจำนวนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายประมาณ 3-6 เดือน ซึ่งเงินสำหรับการลงทุนควรเป็นเงินส่วนที่เกินจากเงินออมและเงินสำรอง เพราะการลงทุนมีความเสี่ยงที่เราอาจจะสูญเสียเงินลงทุนไป การนำเงินสำรองมาลงทุนอาจทำให้เราประสบปัญหาได้

เมื่อสามารถกำหนดดวงเงินที่จะลงทุนพร้อมกับเป้าหมายการลงทุนแล้ว ก็สามารถกำหนดอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนได้ ซึ่งอัตราผลตอบแทนที่ต้องการนี้ จะทำให้เราเลือกสินทรัพย์ที่จะลงทุนได้อย่างเหมาะสม ทั้งประเภทของสินทรัพย์ที่จะลงทุน ระยะเวลาการลงทุน และระดับความเสี่ยงของการลงทุนที่เรายอมรับได้

ตัวอย่างสัดส่วนการลงทุนในแต่ละช่วงอายุ

ช่วงอายุ 21-30 ปี : เงินออม 90% ลงทุนระยะยาวในหุ้น อีก 10% ฝากธนาคาร และตราสารหนี้ต่างๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นกู้ที่มีความปลอดภัยของเงินต้นสูง และได้อัตราดอกเบี้ยที่แน่นอน

ช่วงอายุ 31-40 ปี : เงินออม 50% ลงทุนในหุ้น อีก 50% ฝากธนาคารและตราสารหนี้ หรือเก็บไว้เป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ

ช่วงอายุ 41-55 ปี : เน้นให้นำเงินออมส่วนใหญ่หรือประมาณ 70% ไปไว้ในที่ที่ปลอดภัย เพราะมีเวลาที่จะหารายได้เหลืออีกไม่กี่ปี และกันเงินส่วนที่เหลืออีก 30% มาลงทุนในหุ้นระยะยาว เพื่อเพิ่มพูนเงินออมให้มากขึ้น

ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป : บางคนไม่มีรายได้ หรือเหลือเวลาที่จะหารายได้อีกไม่ถึง 5 ปี เงินออมเกือบทั้งหมดคือ 90% ควรนำไปฝากธนาคารหรือซื้อตราสารหนี้ต่างๆ และแบ่งเพียง 10% ไปลงทุนซื้อหุ้นเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น

Tips : สิ่งที่ต้องคำนึงก่อนการลงทุน

1. การลงทุนมีความเสี่ยง ผลตอบแทนที่มากขึ้นจากการลงทุน จะมาพร้อมกับความเสี่ยงที่มากขึ้นด้วยเสมอ ผู้ลงทุนควรมีความรู้และศึกษาข้อมูลที่สำคัญก่อนการลงทุน ทั้งความรู้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ความเสี่ยง สภาพเศรษฐกิจ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กระจายการลงทุนอย่างเหมาะสม การกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์หลายประเภทและหลายรายการยังคงเป็นวิธีที่ช่วยลดความเสี่ยงได้อย่างดีในระดับหนึ่ง เพราะจะลดความเสี่ยงเฉพาะตัวของแต่ละหลักทรัพย์ลงได้ เช่น ถ้ามีเงินลงทุนจำนวน 500,000 บาท อาจเลือกลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลซึ่งมีความเสี่ยงต่ำ ทองคำ ลงทุนในหุ้นของธุรกิจในกลุ่มพลังงานและกลุ่มธนาคาร และกองทุนรวม 2 กองทุน เป็นต้น ซึ่งผู้ลงทุนเองก็ควรจัดองค์ประกอบของหลักทรัพย์ที่ลงทุนหรือพอร์ตให้เหมาะสมกับตัวเอง ทั้งฐานะการเงิน รูปแบบการใช้ชีวิต เป้าหมายการลงทุน และแผนการในอนาคต

3. ลงทุนอย่างสมดุลและมีสติ ควรจัดการลงทุนที่เหมาะสมอย่างมีความสุข เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสมดุลของชีวิต ไม่ลงทุนเกินตัว ไม่โลภและไม่ประมาทเกินไป ความโลภต้องการแต่ผลตอบแทนที่มากเกินไปนำไปสู่ความประมาทและขาดความรอบคอบในการลงทุน

จุดบริการด่วนมหานคร ความสะดวกเพื่อชีวิตคนกรุง

ด้วยความตั้งใจของกรุงเทพมหานครที่ต้องการพัฒนางานบริการของกรุงเทพมหานคร ให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน มีความคล่องตัว รวดเร็ว ทันสมัย และมีคุณภาพ โดยเน้นการให้บริการเชิงรุกด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงได้เปิดจุดบริการด่วนมหานคร (BMA Express Service) ขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และประหยัดเวลาในการเดินทางไปใช้บริการที่สำนักงานเขต

โดยเริ่มเปิดให้บริการครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2549 ณ สถานีรถไฟฟ้า BTS สยาม จากนั้นจึงมีการขยายจุดให้บริการเพิ่มเป็น 5 แห่งในปัจจุบัน

สถานที่เปิดให้บริการ

- สถานีรถไฟฟ้า BTS สยาม
(เปิดทุกวัน : เวลา 09.00 น. - 20.00 น.)
- สถานีรถไฟฟ้า BTS หมอชิต
(เปิดทุกวัน : เวลา 09.00 น. - 20.00 น.)
- สถานีรถไฟฟ้า BTS พร้อมพงษ์
(เปิดทุกวัน : เวลา 09.00 น. - 20.00 น.)
- ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (เสาชิงช้า) ชั้น 1
(เปิดวันจันทร์-ศุกร์ : เวลา 08.30-16.00 น.)

การให้บริการที่จุดบริการด่วน

1. ทำบัตรประจำตัวประชาชน (ยกเว้น กรณีบัตรหมดอายุไม่เกิน 1 ปี และบัตรสูญหาย)
2. งานคัดสำเนาทะเบียนราษฎร
3. บริการ Pre-Serveice ซึ่งบริการข้อมูลแก่ประชาชนในการเตรียมข้อมูลและเอกสารก่อนที่จะไปใช้บริการที่สำนักงานเขต
4. บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร
5. รับจดทะเบียนพาณิชย์ การรับชำระภาษี และค่าธรรมเนียม (เฉพาะจุดบริการที่ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร)
แน่นอนว่าการให้บริการผ่านจุดบริการด่วนมหานคร ประชาชนจะได้รับความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งในขนาดตึกกรุงเทพมหานคร จะขยายบริการจุดบริการด่วนมหานครไปยังสถานที่ต่างๆ ที่จะมีผู้มาใช้บริการจำนวนมาก และการเดินทางสะดวก เพื่อขยายการบริการของกรุงเทพมหานครให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานครต่อไป (สอบถามเพิ่มเติม โทร. 1555)

แม้ว่าในปัจจุบันกรุงเทพมหานครจะกลายเป็นเมืองศิวิไลซ์ เต็มไปด้วยสีสัน ความทันสมัย ที่แทรกซึมอยู่ในทุกซอกทุกมุมของเมืองแล้วก็ตามแต่ก็ยังมีแหล่งที่สะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันเก่าแก่และทรงคุณค่าหลงเหลือให้เห็นอีกมากมายหลายที่ทีเดียว ฉบับนี้ เราลองมาเดินดูบางซอกบางมุมของกรุงเทพฯ ที่ยังมีแง่มุมทั้งงดงามในความเป็นเมืองหลวงแห่งสยามประเทศให้ชวนค้นหาและสัมผัสบนถนนทำเตียน ที่ได้ชื่อว่า ถนนสายวัฒนธรรม ที่เต็มไปด้วยอารยธรรมเก่าแก่ที่รุ่งเรืองในอดีตเป็นศูนย์รวมทั้งวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การคมนาคม ซึ่งก็ยังคงเหลือให้เราได้เห็นมาถึงปัจจุบัน

“ทำเตียน” ทำเตียนตั้งอยู่บนถนนมหาธาตุ ตรงข้ามกับวัดพระเชตุพนฯ (วัดโพธิ์) อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีท่าเรือข้ามฟากทำเตียน-วัดอรุณ และท่าเรือด่วนเจ้าพระยา เป็นชุมชนที่มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา เรียกว่า **“ชุมชนบางกอก”** ในสมัยรัตนโกสินทร์ บริเวณทำเตียนเคยเป็นตลาดท้ายวังมาก่อน และเป็นตลาดที่คึกคักมาก เป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางการเกษตรที่ใหญ่ที่สุดของกรุงเทพฯ และเป็นเมืองท่าสำคัญในการคมนาคมทางน้ำ

• **สะพานเจริญรัช ๓๑** เป็นคอนกรีตเสริมเหล็กทอดข้ามคลองคู เมืองเดิม (คลองหลอด) เชื่อมถนนจักรเพชรกับถนนมหาธาตุ หน้าสถานีตำรวจ นครบาลพระราชวัง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานทรัพย์เท่าพระชนมวาร สร้างในนามมงคลวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๓๑ พรรษา ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๕๓ อันเป็นปีแรกที่ขึ้นครองราชย์ จึงพระราชทานนามสะพานว่า เจริญรัช ๓๑

• **โรงเรียนราชินี** เป็นโรงเรียนสตรีที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของประเทศไทย สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ก่อตั้งขึ้น

• **วังจักรพงษ์** เดิมเป็นวังของพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ ปัจจุบันเป็นที่พำนักของ ม.ร.ว.นครา จักรพงษ์ พระธิดา โดยรอบบริเวณร่มรื่นด้วยต้นไม้ สงบสวยงามเป็นที่ตั้งสำนักพิมพ์และมูลนิธิโลกสีเขียว ร้านหนังสือโรบิโน

• **วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร หรือวัดโพธิ์** สร้างตั้งแต่สมัยอยุธยาชื่อว่า วัดโพธาราม ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้รับการสถาปนาเป็นพระอารามหลวงชั้นเอก ถือเป็นวัดประจำรัชกาล

• **ท่าโรงโม หรือท่าคลังสินค้า** ตั้งอยู่บริเวณท้ายพระบรมมหาราชวัง ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของกรมการค้าภายในเดิม และใช้เป็นท่าเรือข้ามฟากไปยังท่าหน้าวัดอรุณราชวราราม ทำนํานี้เป็นท่าหน้าที่นักสร้างภาพยนตร์ย้อนยุค มักจะมาใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำอยู่บ่อยๆ เช่น เรื่องคู่กรรม หรือจะเป็นภาพยนตร์ในช่วงสงครามโลก

หลังจากนั้น ก็เดินไปเที่ยวชมตลาดเก่าแก่ นั่นก็คือ ตลาดทำเตียน กันต่อ ในอดีตตลาดแห่งนี้เป็นตลาดน้ำ เดิมเรียกว่า “ตลาดท่งน้ำ” เมื่อบ้านเมืองมีการสร้างถนนเพิ่มมากขึ้น ตลาดทำเตียนจึงกลายเป็นตลาดใหญ่ที่สุดและเป็นศูนย์กลางการขายส่งไปยังแม่น้ำท่าจีน แม่น้ำเจ้าพระยา และทางภาคเหนือ เมื่อการคมนาคมทางบกเจริญมากขึ้น ตลาดทำเตียนก็ซบเซาลง แต่ก็ยังเป็นแหล่งขายสินค้าประเภทของชำและของแห้งจากทะเล

ใน 1 วัน หากได้เดินลัดเลาะเยี่ยมชมชุมชนเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยเสน่ห์อย่าง **“ทำเตียน”** สิ่งที่ได้กลับไปนอกจากความอิ่มเอมใจที่ได้สัมผัสกับแหล่งอารยธรรมอันงดงามไปด้วยเสน่ห์แล้ว ก็ยังจะได้รับความประทับใจกลับไปอย่างแน่นอน

คณะผู้จัดทำ Bangkok Economy

นายพงศ์ศักดิ์	เสมสันต์	ปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการที่ปรึกษา
นางนันทา	ชลิตานนท์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการที่ปรึกษา
นายปรีชา	สุชนเทศ	ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวรสสุคนธ์	แสงอ่อน	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวศรินทร์	เหล่าไพโรจน์	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวอรรฉรีย์	เมณะคงคา	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการที่ปรึกษาและบรรณาธิการ

จัดทำโดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945
www.bangkok.go.th/finance

พิมพ์โดย บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด
โทร. 0 2743 9000, 0 27476 3130
โทรสาร 0 2746 3387